

Každé historické období je svým způsobem jedinečné. Na některé se vzpomíná jako na dobu, kdy civilizace vzkvétala, jiná období naopak přinesla temná svědectví.

Doba, kdy je společnost svobodná a prosperující však také vyvolává obavy, že tato epocha jednou pomine, že pomalu přichází neodvratná změna, pouze nevíme přesně kdy a v jaké podobě. Lidstvo začíná být neklidné...

Panoramatický obraz Ecce Homo jsem vytvořil mezi roky 2018 - 2019 jako reakci na nevratné klimatické změny na naší planetě. Bylo to v době, kdy jsme ještě nevěděli co je slovo Coronavirus a ani jsme nepředpokládali, že barbarskou válkou vedenou Ruskem na Ukrajině bude stát naše civilizace na pokraji sebezničení.

Troufám si však říci, že jsme mnozí cosi zlověstného tušili, jenom jsme onu předtuchu neuměli pojmenovat. Neuměl jsem to ani já, přesto moje potřeba vytvořit alarmující dílo, ve kterém člověk stojí na hranici vlastní zkázy byla neodkladná.

Vzhledem k těmto skutečnostem se bohužel obraz ECCE HOMO stává stále aktuálnější. Nyní, na jaře roku 2022 je naše realita totiž zcela jiná. Ocitáme se na historické křižovatce, kdy je zabíjeno tisíce nevinných lidí, umírají děti, města jsou v troskách, voda je kontaminována, jsou ničeny jaderné elektrárny. To vše sledujeme v přímém přenosu.

Zůstává jen tichý, zdevastovaný horizont, ve kterém se proplétají opuštěná torza stromů připomínající klenbu poslední zповědnice.

Every historical period is in its own way unique. Some are remembered as a time when civilisation flourished, others, on the other hand, bring out dark testimonies.

However, a time when society is free and prosperous also raises fears that this epoch will one day end, that inevitable change is slowly on its way, only we do not know precisely when and in what shape. People start to feel uneasy...

I created the panoramic painting ECCE HOMO between the years 2018 and 2019 in reaction to the irreversible climatic changes to our planet. It was at a time when we were still unaware of the word Coronavirus and nor had we reckoned on the barbaric war waged by Russia on Ukraine bringing our civilisation to the edge of self-destruction.

I dare say many of us suspected something sinister, but we could not put our finger on our premonition. Nor could I, yet my need to create an alarming work in which man stands on the verge of his own destruction was pressing.

Sadly, in the light of these facts, the ECCE HOMO painting is becoming all the more topical. Now, in the spring of 2022, our reality is actually quite different. We find ourselves at a critical crossroads where thousands of innocent people are being killed, children are dying, towns lie in ruins, water is contaminated, nuclear power stations are being destroyed. We follow all this live as it happens.

All that is left is a quiet, devastated horizon on which abandoned torsos of trees intertwine evoking the vaults of the last confessional.

STĚNA ŽIVOTA

Palazzo
Mora

Reliéfni akrylový blok „Stěna života“ volně navazuje na obraz „Big Bang“. Je složený ze stovek propletených nahých figur, které jsou zality do transparentní epoxidové hmoty. Z dálky mohou působit jako monochromní abstraktní hmota nebo organické hemžení nekonkrétních živočichů či dokonce jako archeologický objev dávno zapomenuté civilizace. Teprve při bližším pozorování je patrné, že se jedná o nekonečné milostné objetí, jakýsi universální akt početí, který se po tisíciletí opakuje ve stejné podobě a který se nazývá eros.

Reliéf je pojatý jako oslava smyslnosti, ke které patří radost a tolerance, ale také vypovídá o tom, že zachování lidské existence je největší výzva člověka a skutečným smyslem našeho bytí. Nakonec početím a zrozením vždy začíná nový život a to je zatím jediný hmatatelný důkaz toho, že je pokolení Homo sapiens nesmrtelné.

THE WALL OF LIFE

Palazzo
Mora

The relief acrylic block “Wall of Life” is loosely related to the painting “Big Bang”. It is made up of hundreds of intertwined nude figures which are embedded in a transparent epoxy mass. From afar they may give the impression of monochromatic abstract matter or an organic swarm of unspecified creatures or even an archaeological discovery from some long-forgotten civilization. Only through further observation does it emerge that this is one endless amorous embrace, a kind of universal act of conception, that has been repeated in the same way for thousands of years and which is called eros.

The relief is conceived as a celebration of sensuality that includes delight and tolerance, but also to say that preserving human existence is the greatest challenge facing mankind and is the true meaning of our being. After all, conception and birth is always the beginning of a new life and that is for now the only concrete evidence that the species Homo Sapiens is immortal.

BIG BANG

Palazzo
Mora

Na vlastní zrození si lidé nepamatují a ačkoliv slaví každoročně své narozeniny, zůstává porod v jeho naturalistické podobě tabuizován nejenom v dějinách filozofie, ale je ignorován i mnoha vyzrálými jedinci dnešní „moderní“ doby.

Je však bez jakékoliv pochybnosti, že právě porod a vše co k němu patří, včetně akceptování jeho podoby, je zároveň základem komplexního myšlení.

Daniel Pešta se v mnoha jeho výtvarných dílech porodem, či samotným zrozením zabývá. Přesto, že v ostatních jeho dílech je krev, smyslnost a bolestný výkřik matky archaickým důkazem mateřství, je obraz „BIG BANG“ spíše věnován rodičímu se jedinci jako spasiteli a stává se tak možná novou nadějí pro další lidská pokolení.

BIG BANG

Palazzo
Mora

People do not remember their own birth and although they celebrate their birthday every year, birth in its naturalistic form remains taboo not only in the history of philosophy, but it is even ignored by many adult individuals of today’s “modern” age.

There is no doubt, however, that childbirth and everything that goes with it, including the acceptance of its form, is also the basis of complex thinking.

In many of his art works Daniel Pešta deals with birth or parturition itself. In spite of the fact that, in his other works, blood, sensuality and the painful cry of the mother are an archaic proof of motherhood, the “BIG BANG” painting is more likely dedicated to the delivering of the individual as a saviour and thus perhaps becoming the new hope for the following generations of mankind.